[1964] 7 ఎస్ సి ఆర్ 549

1964, మార్చి,31.

ఎన్.రాఘవేంద్రరావు

v.

డిప్యూటీ కమిషనర్.. దక్షిణ కెనరా, మాన్ గాలోర్

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ,

జె.సి.షా, ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియు ఎస్.ఎం.సిక్రీ, జె.జె.]

ప్రాథమిక హక్కులు-కేంద్ర ప్రభుత్వ ముందస్తు అనుమతి లేకుండా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మార్చిన సర్వీసు నిబంధనలు-సర్వీస్ బెనిఫిట్ కోల్పోవడం మరియు ఇంక్రిమెంట్లు "మునుపటి ఆమోదం"-మైసూరు జనరల్ సర్వీసెస్ రిక్రూట్ మెంట్ రూల్స్, 1959 రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం 1956 (37 ఆఫ్ 1956), సెక్షన్ 115(7)-భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్స్ 16 మరియు 311(2).

పిటిషనర్ 1949 లో మద్రాసు మినిస్టీరియల్ సర్వీస్ రూల్స్ ప్రకారం లోయర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా ఎంపికై దక్షిణ కెనరా జిల్లాలో విధులు నిర్వర్తించారు. 1956 ఏప్రిల్ 2 న అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా పదోన్నతి పొంది, ఆయన దృష్టిలో చాలా ముందుగానే పదోన్నతి పొంది ఉండాల్సింది. పిటిషనర్ ను 1955 నుంచి అర్హత జాబితాలో చేర్చేందుకు పరిగణనలోకి తీసుకున్నామని, అయితే ఆయన ఫిట్ గా లేనందున ఎంపిక చేయలేదని ప్రభుత్వం పేర్కొంది. 1956 ఏప్రిల్ 2 నుంచి అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా పదోన్నతి పొందారని, అయితే ఇది తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన జరిగిందని ప్రభుత్వం ఆరోపించింది. ఆ తర్వాత తిరిగి తాత్కాలిక అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా నియమితులయ్యారు. 1957 ఆగస్టులో పిటిషనర్ ను పరిగణనలోకి తీసుకుని సీరియల్ నెం.14 లో అర్హుల జాబితాలో చేర్చారు. ఈ జాబితాను మద్రాసు రాష్ట్ర, సబార్డినేట్ సర్వీస్ రూల్స్ ప్రకారం 1957 డిసెంబరు 12 న క్రమబద్ధీకరించారు. దీనివల్ల సర్వీస్, ఇంక్రిమెంట్ల ప్రయోజనాలు కోల్పోతున్నారని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు.

ఈలోగా రాష్ట్రాల పునర్విభజన చట్టం 1956 ప్రకారం రాష్ట్రాల పునర్విభజన జరిగి దక్షిణ కెనరా జిల్లా కొత్త మైసూరుకు వెళ్లి పిటిషనర్ కు కేటాయించారు. 1957 మే 11 న భారత ప్రభుత్వం అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ఒక మెమోరాండంను, శాఖాపరమైన పదోన్నతులకు సంబంధించి ఇలా పేర్కొంది: "ప్రయాణ భత్యం విషయంలో పునర్వ్యవస్థీకరణ తేదీకి వెంటనే పునర్వ్యవస్థీకరణ ద్వారా ప్రభావితమైన ప్రభుత్వోద్యోగులకు వర్తించే నియమనిబంధనలకు సంబంధించి ఏదైనా రక్షణ ఇవ్వాలా? క్రమశిక్షణ, నియంత్రణ, వర్గీకరణ, అప్పీలు, ప్రవర్తన, ప్రొబేషన్ మరియు డిపార్ట్ మెంటల్ ప్రమోషన్ లను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. ఈ షరతుల విషయంలో రక్షణ కల్పించడం సమంజసం కాదన్న రాష్ట్ర ప్రజాప్రతినిధుల అభిప్రాయంతో భారత ప్రభుత్వం ఏకీభవిస్తోంది. మైసూర్ జనరల్ సర్వీసెస్ రిక్రూట్ మెంట్ రూల్స్ 1959 రాష్ట్ర పునర్విభజన చట్టంలోని సెక్షన్ 115(7) ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వ ముందస్తు అనుమతితో రూపొందించలేదని, అందువల్ల పిటిషనర్ ను షరతులకు అనుగుణంగా నియంత్రించవద్దని పిటిషనర్ (1) తరఫున అభ్యర్థించారు. (2) మద్రాసు ప్రభుత్వం 1956 నవంబర్ 1 కి ముందు వివిధ ఉత్తర్వుల ద్వారా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311(2), ఆర్టికల్ 16 ను ఉల్లంఘిస్తూ పిటిషనర్ కు ర్యాంకు తగ్గించింది.

(1) చట్టంలోని సెక్షన్ 115(7)లోని నిబంధనను ఉంచిన సందర్భంలో, "మునుపటి ఆమోదం" అనే పదం కేంద్ర ప్రభుత్వం సూచించిన నిర్దిష్ట పరిమితులలో సేవా నిబంధనలలో వ్యత్యాసానికి సాధారణ ఆమోదాన్ని కలిగి ఉంటుంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి నిబంధనలు రూపొందించే పూర్తి అధికారాలు ఉన్నాయి. చట్టంలోని సెక్షన్ 115 (7)లోని నిబంధన ఆ అధికారాన్ని పరిమితం చేస్తుంది, కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం తన మునుపటి

ఆమోదం ఇవ్వడం ద్వారా ఆ పరిమితిని తొలగిస్తుంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 115(7)లోని స్థూల ఉద్దేశం కేంద్ర ప్రభుత్వ ముందస్తు అనుమతితో తప్ప సర్వీసు నిబంధనలను మార్చకూడదు. వివిధ అంశాలను పరిశీలించిన కేంద్ర ప్రభుత్వం ట్రావెల్ అలవెన్స్, క్రమశిక్షణ, నియంత్రణ, వర్గీకరణ, అప్పీల్, ప్రవర్తన, ప్రొబేషన్, డిపార్ట్ మెంటల్ పదోన్నతుల విషయంలో ఎలాంటి రక్షణ కల్పించడం సరికాదని తీర్మానించింది. ఇది ఎస్.115 (7) నిబంధనలో మునుపటి ఆమోదానికి సమానం. ఈ మెమోరాండం ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అన్ని కొత్త నిబంధనల ప్రతులను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి పంపాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల నిబంధనలు సక్రమంగానే రూపొందించారని భావించాలి.

రీ బోస్ వర్త్ అండ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ గ్రేవ్ సెండ్ లో, [1905] 2 కె.బి. 426 మరియు సి.కె. మైసూరు రాజ్యం, 1962 డబ్ల్యు.పి నెం.88, వర్తించదు.

(2) కొత్త మైసూరు రాజ్యానికి కేటాయించడానికి ముందు ఆర్టికల్ 16 ఎలా ఉల్లంఘించబడిందో చూపించడంలో పిటిషనర్ విఫలమయ్యాడు. ప్రతి సందర్భంలో పిటిషనర్ మెరిట్లను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాతే సంబంధిత అధికారులు ఫిర్యాదు చేసిన ఉత్తర్వులన్నీ జారీ చేశారని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తన సమాధానంలో పేర్కొంది. పిటిషనర్ యోగ్యతలను తేల్చాల్సిన బాధ్యత సంబంధిత అధికారులదే. కాబట్టి ఆర్టికల్ 16 ఉల్లంఘన జరగలేదని భావించాలి.

అసలు పరిధి: 1963 నాటి రిట్ పిటిషన్ నెంబరు 211. - ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషన్.

పిటిషనర్ తరఫున ఆర్కే గార్గ్..

సి.కె.డాఫ్టారీ, అటార్నీ-జెనెరా/, బి.ఆర్.ఎల్.అయ్యంగార్ మరియు బి.ఆర్.జి.కె.ఆచార్, ప్రతివాదుల తరఫున.

1964 మార్చి 31 న కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది.

సిక్రి జె. - ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14, 16, 19 కింద పిటిషనర్ ప్రాథమిక హక్కులను అమలు చేయాలని పిటిషన్. ఈ పిటిషన్ లో వివిధ అంశాలను లేవనెత్తినప్పటికీ, పిటిషనర్ తరఫున గార్గ్ కేవలం రెండు అంశాలను మాత్రమే వాదించారు. అమికస్ క్యూరీగా వాదించిన శ్రీ గార్గ్ అందించిన సహాయానికి మేము కృతజ్ఞులము. రెండు అంశాలను ఈ క్రింది విధంగా సూత్రీకరించవచ్చు:

(1) మైసూర్ జనరల్ సర్వీసెస్ (రెవెన్యూ సబార్డినేట్ బ్రాంచ్) రిక్రూట్మెంట్ రూల్స్, 1959, రాష్ట్ర పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 115 (7) ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వ ముందస్తు అనుమతితో చేయబడలేదు, అందువల్ల, 1964 పిటిషనర్కు సర్వీస్ షరతులు అతనికి ప్రతికూలంగా మారాయి.

(2) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311(2), ఆర్టికల్ 16 ను ఉల్లంఘిస్తూ 1956 నవంబర్ 1 వ తేదీకి ముందు మద్రాసు ప్రభుత్వం వివిధ ఉత్తర్వుల ద్వారా పిటిషనర్ కు ర్యాంకు తగ్గించింది.

మనల్ని ఉద్దేశించి చేసిన వాదనలను అభినందించడానికి, కొన్ని వాస్తవాలను ఇవ్వడం అవసరం. పిటిషనర్ ను మద్రాసు పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ 1949 లో మద్రాసు మినిస్టీరియల్ సర్వీస్ రూల్స్ ప్రకారం లోయర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా ఎంపిక చేసి రెవెన్యూ డిపార్ట్ మెంట్ కు కేటాయించి దక్షిణ కెనరా జిల్లాలో నియమించారు. 1956 ఏప్రిల్ 2 న అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా పదోన్నతి పొందారు. ఆయన అత్యుత్తమ, విశిష్ట సేవలందించినందున చాలా ముందుగానే పదోన్నతి పొంది ఉండాల్సిందని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. పిటిషనర్ ను 1955 నుంచి అర్హత జాబితాలో చేర్చేందుకు పరిగణనలోకి తీసుకున్నామని, అయితే ఆయన ఫిట్ గా లేనందున ఎంపిక చేయలేదని ప్రభుత్వం పేర్కొంది. 1956 ఏప్రిల్ 2 నుంచి అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా పదోన్నతి పొందారని, అయితే ఇది తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన జరిగిందని ప్రభుత్వం ఆరోపిస్తోంది. ఆ తర్వాత తిరిగి తాత్కాలిక అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ గా నియమితులయ్యారు. 1957 ఆగస్టులో పిటిషనర్ ను పరిగణనలోకి తీసుకుని సీరియల్ నెం.14 లో అర్హుల జాబితాలో చేర్చారు. మద్రాసు స్టేట్ అండ్ సబార్డినేట్ సర్వీస్ రూల్స్ లోని రూల్స్ 39(ఇ), 35 ప్రకారం 1957 డిసెంబర్ 12 న ఈ జాబితాను

క్రమబద్ధీకరించారు. దీనివల్ల సర్వీస్, ఇంక్రిమెంట్ల ప్రయోజనాలు కోల్పోతున్నారని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు.

ఈలోగా రాష్ట్రాల పునర్విభజన రాష్ట్ర పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం (1956 XXXVII) ప్రకారం జరిగింది. కాసరగోడ్ తాలూకా మినహా దక్షిణ కెనరా జిల్లా కొత్త మైసూరు రాష్ట్రానికి వెళ్లింది మరియు పిటిషనర్ కు కేటాయించబడింది. 1957 మే 11 న భారత ప్రభుత్వం ఒక మెమోరాండం (నం.ఎస్.ఓ. ఎస్.ఆర్.డి.ఐ-1) ను ఉద్దేశించి ప్రసంగించింది. ఏపీఎం-57) అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు. స్థూలంగా చెప్పాలంటే, కొన్ని సేవా షరతులను పరిరక్షించాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం తెలిపింది, ఉదాహరణకు, శాశ్వత ఉద్యోగుల గణనీయమైన వేతనం, కొన్ని రకాల ప్రత్యేక వేతనం, ప్రభుత్వ ఉద్యోగి కొత్త సెలవు నిబంధనలను ఎంచుకోకపోతే నిబంధనలు ఉన్నాయి. అయితే శాఖాపరమైన పదోన్నతులకు సంబంధించి ప్రయాణ భత్యం, క్రమశిక్షణ, నియంత్రణ, వర్గీకరణ, అప్పీలు, ప్రవర్తన, ప్రొబేషన్, డిపార్ట్ మెంటల్ పదోన్నతుల విషయంలో పునర్విభజన తేదీకి ముందు పునర్వ్యవస్థీకరణ ద్వారా ప్రభావితమైన ప్రభుత్వోద్యోగులకు వర్తించే నియమనిబంధనలకు సంబంధించి ఏదైనా రక్షణ కల్పించాలా అనే ప్రశ్నను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. ఈ షరతుల విషయంలో రక్షణ కల్పించడం సముచితం కాదన్న రాష్ట్ర ప్రజాప్రతినిధుల అభిప్రాయంతో భారత ప్రభుత్వం ఏకీభవిస్తోంది. అందువల్ల మెమోరాండంలో పేర్కొన్న సర్వీస్ రూల్స్ మార్చాలని కోరవచ్చని కేంద్ర ప్రభుత్వం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెప్పినట్లు ఈ మెమోరాండం ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. అయితే ఇది మైసూరు జనరల్ సర్వీసెస్ (రెవెన్యూ సబార్డినేట్ బ్రాంచ్) రిక్రూట్మెంట్ రూల్స్, 1959 రూపకల్పనకు రాష్ట్రాల పునర్విభజన చట్టంలోని సెక్షన్ 115(7) ప్రకారం మునుపటి ఆమోదం కాదని గార్గ్ వాదించారు. 115(7) నిబంధనలోని "మునుపటి ఆమోదం" అనే పదానికి నిజమైన అర్థం ఏమిటి? సెక్షన్ 115 లోని సబ్ సెక్షన్ (7) ఈ క్రింది వాటిని అందిస్తుంది:

> (7) యూనియన్ లేదా ఏదైనా రాష్ట్ర వ్యవహారాలకు సంబంధించి సేవలందిస్తున్న వ్యక్తుల సర్వీసు షరతులను నిర్ణయించడానికి సంబంధించి రాజ్యాంగంలోని 14 వ భాగంలోని చాప్టర్ 1 లోని నిబంధనల అమలును నిర్ణీత రోజు తర్వాత ప్రభావితం చేసినట్లుగా ఈ సెక్షన్ లోని ఏదీ పరిగణించబడదు, సబ్ సెక్షన్ (1)లో పేర్కొన్న ఏ వ్యక్తి విషయంలోనైనా నిర్ణీత తేదీకి ముందు వర్తించే సర్వీస్ షరతులు. సబ్ సెక్షన్ (2) కేంద్ర ప్రభుత్వ మునుపటి ఆమోదంతో తప్ప అతనికి ప్రతికూలంగా మారదు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 ప్రకారం నిబంధనలను రూపొందించే ప్రభుత్వ అధికారాన్ని పరిరక్షించడమే ఈ ఉపవిభాగం యొక్క ప్రభావం, అయితే ఈ అధికారాన్ని ఉపయోగించడంపై ఈ నిబంధన ఒక పరిమితిని విధిస్తుంది, మరియు పరిమితి ఏమిటంటే, 1956 నవంబర్ 1 కంటే ముందు వర్తించే సేవా నిబంధనలను సబ్-సెక్షన్లలో పేర్కొన్న వ్యక్తులకు నష్టం కలిగించే విధంగా ప్రభుత్వం మార్చకూడదు. (1) మరియు (2) s. 115. అలాంటి వారిలో పిటిషనర్ కూడా ఒకరనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు.

మైసూర్ జనరల్ సర్వీసెస్ (రెవిన్యూ సబార్డినేట్ బ్రాంచ్) రిక్రూట్ మెంట్ రూల్స్ 1959 ను రూపొందించడానికి ముందు కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆమోదం కోసం పంపకపోవడం ముందస్తు అనుమతి పొందలేదనడానికి నిదర్శనమని గార్గ్ వాదించారు. ఈ మెమోరాండం ఆమోదం కాదని, కేంద్ర ప్రభుత్వ అధికారాలను హరించడమేనని ఆయన అన్నారు. ఈ విషయంలో ఆయన ఇన్ రే బోస్ వర్త్ అండ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ గ్రేవ్ సెండ్ విషయంలో అప్పీల్ కోర్టు తీర్పుపై ఆధారపడతారు, కానీ ఈ నిర్ణయం చర్చలో ఉన్న అంశంపై ఎటువంటి ప్రభావం చూపదు. శ్మశానం చట్టం, 1853 యొక్క నిబంధనల ప్రకారం కౌన్సిల్ లో ఒక ఉత్తర్వు జారీ చేయబడింది, దీని ప్రకారం గ్రేవ్ సెండ్ లో (ఇతర ప్రదేశాలతో పాటు) ఎటువంటి కొత్త శ్మశానవాటికను తెరవరాదని, విదేశాంగ శాఖ ముఖ్య కార్యదర్శులలో ఒకరి ముందస్తు అనుమతి లేకుండా. ప్రస్తుతం ఉన్న శ్మశానవాటికకు అదనపు భూమిని జోడించడానికి స్టేట్ సెక్రటరీని అనుమతి కోరగా ప్రతిపాదిత అదనంగా చేర్చడానికి తన

అనుమతి అవసరం లేదని విదేశాంగ కార్యదర్శి సమాధానమిచ్చారు. ఈ సమాధానమే కొలిన్స్, ఎం.ఆర్.లచే అధికార పరిధిని త్యజించినట్లు వర్ణించబడింది. 115(7) లోని నిబంధనను అర్థం చేసుకోవడానికి మనకు ఎలా సహాయపడుతుందో మనం అభినందించలేము. సి.కె.అప్పన్న వర్సెస్ సిక్రీ, జె.స్టేట్ ఆఫ్ మైసూర్ కేసులో మైసూరు హైకోర్టు ఇచ్చిన నివేదించని తీర్పుపై ఆయన ఆధారపడ్డారు, అయితే ఇది గవర్నమెంట్ ప్లీడర్ ఇచ్చిన రాయితీపై కొనసాగుతుంది తప్ప పిటిషనర్ కేసును ముందుకు తీసుకెళ్లదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, సెక్షన్ 115(7) నిబంధనను ఉంచిన నేపథ్యంలో, "మునుపటి ఆమోదం" అనే పదం కేంద్ర ప్రభుత్వం సూచించిన నిర్దిష్ట పరిమితులలో సేవా నిబంధనలలో వ్యత్యాసానికి సాధారణ ఆమోదాన్ని కలిగి ఉంటుంది. రాజ్యాంగంలోని 309 వ అధికరణం రాజ్యాంగంలోని నిబంధనలకు లోబడి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి నిబంధనలు రూపొందించే పూర్తి అధికారాలను ఇస్తుందని గుర్తుంచుకోవాలి. సెక్షన్ 115(7)లోని నిబంధన ఆ అధికారాన్ని పరిమితం చేస్తుంది, కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం తన పూర్వ ఆమోదం ఇవ్వడం ద్వారా ఆ పరిమితిని తొలగించగలదు. ఈ నేపథ్యంలో రాష్ట్రాలు రూపొందించిన సర్వీస్ రూల్స్ ను కేంద్ర ప్రభుత్వం క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాలనేది పార్లమెంటు ఉద్దేశం కాదని భావిస్తున్నాం. షరతులు రాష్ట్రాన్ని బట్టి మారుతూ ఉంటాయి మరియు ప్రతి రాష్ట్రం తన అవసరాలకు అనుగుణంగా వివరాలను నింపాలి. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 115(7)లోని స్థూల ఉద్దేశం కేంద్ర ప్రభుత్వ ముందస్తు అనుమతితో తప్ప సర్వీసు నిబంధనలను మార్చకూడదు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, సేవా నిబంధనలను మార్చడానికి ముందు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కేంద్ర ప్రభుత్వ సమ్మతిని పొందాలి. పైన పేర్కొన్న మెమోరాండంలో వివిధ అంశాలను పరిశీలించిన కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రయాణ భత్యం, క్రమశిక్షణ, నియంత్రణ, వర్గీకరణ, అప్పీల్, ప్రవర్తన, ప్రొబేషన్, డిపార్ట్ మెంటల్ పదోన్నతుల విషయంలో ఎలాంటి రక్షణ కల్పించడం సరికాదని నిర్ధారణకు వచ్చింది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఇది సెక్షన్ 115 (7) యొక్క నిబంధనలో మునుపటి ఆమోదానికి సమానం. ఈ మెమోరాండం ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అన్ని కొత్త నిబంధనల ప్రతులను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సమాచారం కోసం పంపాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది యొక్క మొదటి వాదనలో బలం లేదు మరియు నిబంధనలు చెల్లుబాటు అవుతాయని మేము భావిస్తున్నాము.

పిటిషనర్ తరఫున తీసుకున్న రెండో అంశానికి సంబంధించి రెండు ప్రాథమిక అడ్డంకులు ఉన్నాయి. మొదటిది, ఈ పిటిషన్ లో మద్రాసు రాష్ట్రాన్ని భాగస్వామిని చేయలేదు. రెండవది, అతను మద్రాసు రాష్ట్రంలో పనిచేస్తున్నప్పుడు ఈ అంశాలను ఎప్పుడూ లేవనెత్తలేదు. ఈ దశలో ఉత్తర్వులను సవాలు చేయడం కష్టం, ఈ ఉత్తర్వులను రద్దు చేస్తే ఈ పిటిషన్లో భాగస్వాములు కాని ఇతర ప్రభుత్వోద్యోగుల హక్కులకు భంగం వాటిల్లుతుంది. ఏదేమైనా, పిటిషనర్ 1964 లో కొత్త మైసూరు రాష్ట్రానికి కేటాయించడానికి ముందు ఆర్టికల్ 16 ఎలా ఉల్లంఘించబడిందో చూపించలేకపోయాడు. ప్రతి సందర్భంలో పిటిషనర్ మెరిట్లను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాతే సంబంధిత అధికారులు ఫిర్యాదు చేసిన ఉత్తర్వులన్నీ జారీ చేశారని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తన సమాధానంలో పేర్కొంది. పిటిషనర్ యోగ్యతలను తేల్చాల్సిన బాధ్యత సంబంధిత అధికారులదే. ఈ వాదనలో బలం లేదని, ఆర్టికల్ 16 ఉల్లంఘన ఏదీ రుజువు కాలేదని మేము భావిస్తున్నాము.

అందుకు అనుగుణంగానే పిటిషన్ విఫలం అవుతుంది. ఈ కేసు పరిస్థితులలో ఈ కోర్టులో పార్టీలు తమ స్వంత ఖర్చులను భరించాలని మేము ఆదేశిస్తున్నాము.

పిటిషన్ కొట్టివేయటమైనది.